

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9906 af 27/06/2008 (Gældende)

Løst ansat holdt efter aftale med arbejdsgiver fri for egen regning på visse tidspunkter, hvorved hun tilkendegav, at hun ikke ønskede at benytte sig af arbejdsgivers tilbud om fortsat beskæftigelse, bortfald af g-dage på de berørte dage

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Arbejdsmarkedets Ankenævn, j.nr.
5400005-08

Løst ansat holdt efter aftale med arbejdsgiver fri for egen regning på visse tidspunkter, hvorved hun tilkendegav, at hun ikke ønskede at benytte sig af arbejdsgivers tilbud om fortsat beskæftigelse, bortfald af g-dage på de berørte dage

Resumé

Medlemmet var fra den 19. marts 2007 ansat på fuld tid som timelønnet produktionsmedarbejder hos A, der i brev af 13. august 2007 opsagde hende til fratræden den 13. august. Opsigelsen var begrundet med nedskæring i produktionen.

Medlemmet var ikke sikret løn for 37 timer ugentligt, hvorfor nævnet lagde til grund, at hun var løst ansat på variabel tid.

Da a-kassen ikke havde imødegået arbejdsgivers oplysning om, at medlemmet visse dage holdt fri midt på dagen, mødte for sent og/eller gik for tidligt hjem, fastslog nævnet, at der for disse dages vedkommende var egen skyld og bortfald af g-dage.

A-kassens krav om 16 halve g-dage nedsattes derfor med disse dage til 9 halve g-dage.

X A-kasse har ved brev af 14. januar 2008 bedt Arbejdsmarkedets Ankenævn om at træffe afgørelse i sagen om, hvorvidt A er forpligtet til at betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med arbejdsophøret for M i perioden 27. april til 28. juni 2007.

Sagen blev behandlet på møde den 26. juni 2008.

Nævnet traf følgende

A F G Ø R E L S E

Ankenævnet finder, at A er forpligtet til at betale 9 halve dagpengegodtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med M's løse ansættelse som produktionsmedarbejder i ovennævnte periode.

Ankenævnet har ved afgørelsen lagt til grund, at M var løst ansat på variabel tid, da det af sagen fremgår, at hun var timelønnet, men ikke var sikret løn for 37 timer ugentligt. Som løst ansat er hun som udgangspunkt at betragte som fratrådt hver dag ved arbejdstidsophør.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at M ifølge det af begge parter oplyste inden for de sidste 4 uger forud for hver af de af a-kassen krævede g-dage har været beskæftiget hos arbejdsgiver mindst svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Beskæftigelseskravet er dermed opfyldt og forpligtigelsen for arbejdsgiver til at betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag er således indtrådt for de dage, hvor M har arbejdet mindre end 7,4 timer.

Nævnet har herefter lagt vægt på, at det af arbejdsgiver oplyste om, at M mange dage efter aftale holdt fri for egen regning hele dagen eller på tidspunkter midt på en dag, mødte for sent og/eller gik for tidligt hjem, ikke er imødegået af a-kassen.

M findes på disse dage selv væsentligst at være skyld i, at hun de pågældende dage ikke har arbejdet fuld tid. Der foreligger dermed bortfaldsgrund efter reglen om egen skyld i § 6, stk. 1, nr. 3 i bekendtgørelsen om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag for de af a-kassen krævede g-dage for disse dage.

Nævnet bemærker i den forbindelse, at da M i vedkommende tilfælde selv har ønsket at holde fri og da det er sket efter aftale med arbejdsgiver, har hun derved erkendt eksistensen af arbejdsgivers faste tilbud om fortsat beskæftigelse i form af rengøring/oprydning og hun har samtidigt tilkendegivet, at hun ikke

ønskede at benytte sig af dette tilbud. Reglen om afslag på (skriftligt) tilbud om fortsat beskæftigelse findes derfor ikke at skulle anvendes.

De 7 krævede g-dage for den 27. april, 7. og 24. maj, 14., 21., 27. og 28. juni 2007 er således ikke berettigede.

Endelig har nævnet lagt vægt på, at der efter de øvrige foreliggende oplysninger i sagen ikke foreligger andre bortfaldsgrunde efter § 6, stk. 1 i bekendtgørelsen.

De resterende 9 krævede g-dage er dermed berettigede.

Det er oplyst, at a-kassen har udbetalt de krævede dagpengegodtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag til medlemmet.

Afgørelsen er truffet med hjemmel i § 84 i arbejdsløshedsforsikringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 708 af 13. august 2003 om arbejdsløshedsforsikring m.v. og §§ 1, 6, stk. 1 og 11 i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens bekendtgørelse nr. 669 af 11. juli 2000 om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, som ændret ved Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 491 af 12. juni 2003.

De 9 halve dagpengegodtgørelser udgør i alt kr. 3078,00, som skal indbetales af A til Arbejdsdirektoratet inden 4 uger efter modtagelsen af afgørelsen.

For en specifikation af datoerne for disse g-dage henvises til a-kassens brev af 10. december 2007.

På ankenævnets vegne

FF

Fuldmægtig

De kan læse om afgørelsens faktiske og retlige grundlag på de følgende sider.

Kopi til:

M

A

Arbejdsdirektoratet, kontor Y 4

1.Sagsforløb

Det fremgår af sagen, at M fra den 19. marts 2007 var ansat på principiel fuld tid som timelønnet produktionsmedarbejder hos A, der i brev af 13. august 2007 opsigde hende til fratræden den 13. august. Opsigelsen var begrundet med nedskæring i produktionen. Videre fremgår det, at hun efter sin fratræden rettede henvendelse til X A-kasse om, at der ikke er udbetalt dagpengegødtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med hendes løsarbejde i perioden 27. april til 28. juni 2007.

A-kassen har ved brev af 10. december 2007 anmodet arbejdsgiver om at udbetale 16 halve g-dage til medlemmet for ovennævnte periode. Arbejdsgiver har på skema svaret a-kassen, at det blev aftalt med de ansatte fra gang til gang, om de ville holde fri uden løn, selv om arbejdsgiver godt kunne finde arbejde til dem. Derfor havde medlemmet ikke fået udbetalt g-dage.

Herefter har a-kassen ved brev af 14. januar 2008 anmodet Arbejdsmarkedets Ankenævn om at træffe afgørelse om, hvorvidt arbejdsgiver er forpligtet til at betale de krævede dagpengegødtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag. Brevet var vedlagt en af medlemmet udfyldt Erklæring om fravær (AR 296), hvoraf fremgår, at der ikke er krævet g-dage på de dage medlemmet holdt fri hele dagen for egen regning. Endvidere var vedlagt en af arbejdsgiver udfyldt Beskæftigelsesoversigt (AR 270), hvoraf fremgår, at medlemmet arbejdede 5,46 timer søndag den 3. juni 2007.

Medlemmet har i redegørelse af 14. januar 2008 forklaret om dage hun holdt fri for egen regning og dage hun blev hjemsendt. Der er i redegørelsen ikke anført nogen datoer.

Det fremgår af sagen, at a-kassen har lagt ud for den manglende betaling af de krævede dagpengegødtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag.

Sekretariatet har hørt arbejdsgiveren vedrørende klagen samt bedt denne udfylde et spørgeskema. Arbejdsgiver har indsendt udfyldt spørgeskema, hvoraf fremgår, at medlemmet var ansat på fuld tid og at beskæftigelseskravet var opfyldt. Arbejdsgiver har i skemaet henvist til brev af 29. januar 2008, hvori angives de dage, hvor medlemmet holdt fri midt på dagen, mødte for sent eller gik for tidligt. I brev af 13. februar 2008 har arbejdsgiver givet sådanne oplysninger for yderligere af de krævede g-dage.

A-kassen har indsendt udfyldt spørgeskema, hvoraf fremgår, at beskæftigelseskravet var opfyldt, at medlemmets 1. ledighedsdage skyldtes hjemsendelse samt at der ikke forelå bortfaldsgrunde.

Arbejdsgiver har telefonisk den 5. maj 2008 blandt andet svaret sekretariatet, at M ikke var sikret løn for 37 timer, idet hun var timelønnet pr. arbejdstime. Når hun holdt fri for egen regning var det uden løn. Firmaet accepterede sådanne fridage, når der var mangel på fisk, men man kunne godt beskæftige de ansatte på disse dage med rengøring og oprydning og derved sikre de ansatte løn. I mange tilfælde valgte de ansatte hellere at tage en fridag.

I mail af 14. maj 2008 har a-kassen givet supplerende bemærkninger til sagen. Det anføres blandt andet, at arbejdsgiver på AR 270 selv har anført, at medlemmet arbejdede 5,46 timer søndag den 3. juni 2007. Der er i mailen ingen imødegåelse af arbejdsgivers oplysninger om de dage, hvor medlemmet holdt fri midt på dagen, mødte for sent eller gik for tidligt.

2. Regler

Lovbekendtgørelse nr. 708 af 13. august 2003 om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 84. Til et medlem betaler arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag. Dagpengegodtgørelsen udgør pr. dag et beløb svarende til $7,4/37$ af det højeste dagpengebeløb for en uge, jf. § 47, stk. 1, afrundet til nærmeste hele kronebeløb. Ved ledighed på 4 timer eller derunder betaler arbejdsgiveren en dagpengegodtgørelse svarende til halvdelen af det i 2. punktum omhandlede beløb. Ved ledighed på over 4 timer betaler arbejdsgiveren fuld dagpengegodtgørelse.

Stk. 2. Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, når medlemmet inden for de sidste 4 uger har været beskæftiget hos arbejdsgiveren svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Stk. 3. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse bortfalder,

- 1) hvis det godtgøres, at beskæftigelse påbegyndes den efterfølgende arbejdsdag, eller der modtages sygedagpenge eller afholdes ferie i tilslutning til arbejdsophøret,
- 2) hvis afskedigelsen væsentligst kan tilregnes medlemmet,
- 3) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendiggjort af strejke eller lockout på anden virksomhed, eller
- 4) hvis medlemmet har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse til samme person kan højst indtræde 16 gange i løbet af et kalenderår.

Stk. 5. Dagpengegodtgørelsen udbetales snarest muligt, dog senest ved virksomhedens 2. lønudbetaling efter medlemmets arbejdsophør, hjemsendelse m.v., eller efter medlemmets afgivelse af en erklæring på tro og love om kravet i stk. 3, nr. 1. Arbejdsgiveren kan senest 14 dage efter medlemmets afskedigelse, hjemsendelse m.v., anmode medlemmet om at afgive en erklæring efter 1. pkt. Medlemmets ret til dagpengegodtgørelse bortfalder, hvis erklæringen på tro og love ikke er afgivet til arbejdsgiveren senest 14 dage efter arbejdsgiverens anmodning.

Stk. 6. Hvis dagpengegodtgørelsen ikke betales rettidigt, jf. stk. 5, har arbejdsløsheds-kassen efter anmodning fra medlemmet pligt til at hjælpe med at få beløbet udbetalt hos arbejdsgiveren, hvis kassen finder, at medlemmet utvivlsomt har krav på dagpengegodtgørelsen. Arbejdsløsheds-kassen sender med henblik herpå en skriftlig begrundet anmodning til arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse inden

14 dage. Udbetaler arbejdsgiveren ikke dagpengegødtgørelsen inden udløbet af den anførte frist, og finder kassen fortsat, at kravet er berettiget, lægger kassen godtgørelsen ud til medlemmet. § 86 finder tilsvarende anvendelse på udlagt godtgørelse efter 3. pkt.

Stk. 7. Samtidig med udbetaling efter stk. 6, 3. pkt., fremsender arbejdsløshedskassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen, jf. stk. 8. Finder ankenævnet, at medlemmet er berettiget til dagpengegødtgørelse, skal arbejdsgiveren indbetale godtgørelsen til Arbejdsdirektoratet inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af ankenævnet.

Stk. 8. Tvivlsspørgsmål om ret til dagpengegødtgørelse kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 9. Krav mod arbejdsgiveren om betaling af dagpengegødtgørelse, jf. stk. 7, kan med tillæg af omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis kravet ikke betales inden for den fastsatte frist. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive det skyldige beløb ved udpantning, når kravet er fastslået af Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Stk. 10. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-7 og kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegødtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter endvidere regler om betaling af gebyr for Arbejdsmarkedets Ankenævns og Arbejdsdirektoratets behandling af sager efter stk. 7 og 8.

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens bekendtgørelse nr. 669 af 11. juli 2000 om dagpengegødtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, som ændret ved Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 491 af 12. juni 2003

§ 1. En arbejdsgiver skal betale et medlem af en a-kasse dagpengegødtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, hvis medlemmet

- 1) bliver ledigt som følge af afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende,
- 2) har været ansat som lønmodtager, og
- 3) har indtjent en løn i ansættelsen.

Stk. 2. Ved "G-dage" forstås i denne bekendtgørelse 1. og 2. ledighedsdag. Én "G-dag" er én ledighedsdag.

Stk. 3. En arbejdsgiver skal betale for G-dage, hvis medlemmet inden for de sidste 4 uger i alt har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i et omfang, der svarer til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger. Hvis et medlems arbejdstid ikke kan anses som kontrollabel, beregnes arbejdstiden i ugen efter reglerne herom i bekendtgørelse om supplerende dagpenge.

Stk. 4. Den periode, som beskæftigelsen skal ligge i, jf. stk. 3, forlænges bagud, hvis der i perioden er fravær f.eks. på grund af sygdom, ferie, overenskomstmæssige fridage, søgnehellidage, konflikt eller deltagelse i kursus som led i ansættelsen.

Stk. 5. En arbejdsgiver skal højst betale for en G-dag 16 gange til det samme medlem i et kalenderår. Heri medregnes betalinger for de gange, hvor arbejdsgiveren kun skal betale for en halv G-dag.

Stk. 6. Betaling for en G-dag er A-indkomst. Der skal ikke beregnes feriegødtgørelse, trækkes arbejdsmarkedsbidrag, ATP eller beløb til Den Særlige Pensionsopsparing af betalingen for en G-dag.

§ 2. Et medlems G-dage er de 2 første ordinære arbejdsdage, efter at medlemmet er fratrådt, hvis medlemmet har været i fuld beskæftigelse på dagen for fratrædelsen. Hvis medlemmet ikke har været i fuld beskæftigelse på denne dag og ikke har haft fuld overenskomstmæssig arbejdstid i kalenderugen, er dagen for fratrædelsen 1. ledighedsdag.

Bortfaldsgrunde m.v.

§ 6. En arbejdsgiver skal ikke betale for G-dage til et medlem, når

- 1) medlemmet inden ansættelsens ophør afslår et skriftligt tilbud om fortsat beskæftigelse svarende til overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår hos samme arbejdsgiver,
- 2) arbejdsgiveren er ude af stand til at betale på grund af konkurs eller betalingsstandsning,
- 3) afskedigelsen/arbejdsophøret væsentligst skyldes medlemmet,
- 4) arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendigt på grund af strejke eller lockout på en anden virksomhed,
- 5) arbejdsophøret skyldes force majeure,
- 6) medlemmet er i fuld beskæftigelse hos en anden arbejdsgiver på G-dagene,
- 7) medlemmet i tilslutning til ansættelsens ophør får sygedagpenge eller holder ferie på G-dagene,
- 8) medlemmet er tjenestemand og overgår til rådighedsløn,
- 9) medlemmet har været vikar i en orlovsstilling efter lov om børnepasningsorlov, hvis ansættelsen har varet mindst 3 måneder, eller
- 10) medlemmet har været i beskæftigelse med offentligt tilskud til lønnen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. {...}

Manglende betaling

§ 11. Et medlems a-kasse skal hjælpe medlemmet med at få en arbejdsgiver til at betale for G-dage, hvis

- 1) arbejdsgiveren ikke betaler til tiden, jf. §§ 7 og 8,
- 2) medlemmet beder a-kassen om hjælp, og
- 3) a-kassen finder, at medlemmet uden tvivl har ret til betalingen.

Stk. 2. A-kassen sender herefter en begrundet anmodning til arbejdsgiveren om at betale til medlemmet inden 14 dage efter modtagelsen af anmodningen. Hvis arbejdsgiveren ikke betaler til tiden, og a-kassen fortsat mener, at kravet er berettiget, lægger a-kassen beløbet ud til medlemmet.

Stk. 3. Samtidig med at a-kassen lægger beløbet ud, sender a-kassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen. Ankenævnets afgørelse skal sendes til arbejdsgiveren, medlemmet, Arbejdsdirektoratet og a-kassen.

Stk. 4. Hvis en arbejdsgiver indbringer et tvivlsspørgsmål, jf. § 10, efter at a-kassen har lagt et beløb ud, skal klagen behandles sammen med Arbejdsmarkedets Ankenævns behandling af a-kassens indstilling.

Stk. 5. Finder Arbejdsmarkedets Ankenævn, at medlemmet har ret til betaling for G-dage, skal arbejdsgiveren betale beløbet til Arbejdsdirektoratet inden 4 uger efter modtagelsen af afgørelsen. Har direktoratet ikke fået beløbet til tiden, kan kravet sendes til Finansstyrelsen, der inddriver beløbet med tillæg af et gebyr til direktoratet og Finansstyrelsens omkostninger ved inddrivelsen.